

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.271/2020/4. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Meggyes Attila ügyvéd (cím) által képviselt I.rendű felperes neve I. rendű, II.rendű felperes neve II. rendű és III.rendű felperes neve III. rendű (valamennyien cím) felpereseknek - dr. Mátrai Erzsébet ügyvéd ügyintézése mellett eljáró Mátrai Ügyvédi Iroda (cím) által képviselt **alperes neve** (cím) alperes ellen társasági határozat felülvizsgálata iránti perben az Egri Törvényszék 27.P.20.220/2019/14. szám alatti ítélete ellen az alperes által 15. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy az alperes az elsőfokú perköltség megfizetésére a felperesek, mint egyetemleges jogosultak részére köteles.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesek, mint egyetemleges jogosultak részére 6750 (hatezer-hétszázötven) forint általános forgalmi adót tartalmazó 31 750 (harmincegyezer-hétszázötven) forint másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] A felperesek az alperesi vadásztársaság tagjai, az I. rendű felperes korábban az elnöke volt. Az alperes elnöksége a 2018. július 2. napján megtartott ülésén az I. rendű felperest a 7/2018., a II. rendű felperest a 8/2019., a III. rendű felperest a 9/2018. sz. elnökségi határozattal az alperesi Alapszabály III/2.4.1. pontjának, valamint a 2.4. pont a)-b)-c) és d) pontjának megsértése miatt az egyesület tagjai közül kizárta, melyet az alperes közgyűlése 22/2018., 23/2018. és 24/2018. számú közgyűlési határozattal helybenhagyott. Az Egri Törvényszék 27.P.20.197/2018/17. számú, 2019. március 27. napján jogerős ítéletével a 2018. július 21. napján megtartott közgyűlés 22/2018., 23/2018. és 24/2018. sz. határozatait hatályon kívül helyezte, és új határozat meghozatalát rendelte el a közgyűlés összehívása során elkövetett eljárásjogi jogsértés miatt. A felperesek által hivatkozott egyéb érvénytelenségi okokat ugyan nem vizsgálta, ám az új határozat meghozatalának elrendelése körében hangsúlyozta, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban Ptk.) 3:70. § (1) bekezdése szerinti feltételeknek az alperes alapszabálya nem felel meg, a garanciális jogokat biztosító fegyelmi szabályzattal az alperes nem rendelkezik.
- [2] Az alperes 69/2019/KGY sz. közgyűlési határozattal 2019. február 23. napi hatállyal fegyelmi szabályzatot fogadott el; 2019. május 4. napján tartott rendkívüli közgyűlésen meghozott 78/2019/KGY, 79/2019/KGY és 80/2019/KGY határozatokkal a felpereseket kizáró 7/2018., 8/2018.

és 9/2018. sz. elnökségi határozatokat hatályon kívül helyezte.

- [3] Az alperesi egyesület elnöke 2019. május 17. napján fegyelmi eljárás megindítását rendelte el a felperesekkel szemben. A fegyelmi eljárás eredményeként az alperes elnöksége a K/2019/F-032. iktatószámú határozatával az I. rendű felperessel, valamint a K/2019/F-033. iktatószámú határozatával a III. rendű felperessel szemben kizárás, míg a K/2019/F-034. iktatószámú határozatával II. rendű felperessel szemben a vadászati jog saját vadászterületen 2 évig terjedő felfüggesztése fegyelmi büntetést szabott ki.
- [4] Az I. rendű felperes terhére a cselekmények időpontjában hatályos Alapszabály III. fejezet 2.5.4. pont b)-c) és e)-f)-g) alpontjai, valamint az V. fejezet 3. pontjában írt rendelkezések megsértését rótták, melyet 2017. október 1., 2017. augusztus 22. és 2017. szeptember 25. napján tanúsított magatartása valósított meg. A II. rendű felperes vonatkozásában megállapította a határozat, hogy 2017. szeptember 25. napján tanúsított magatartásával megsértette az akkor hatályos Alapszabály III. fejezet 2.5.4. pont b)-c) és e)-f)-g) alpontjait, valamint az V. fejezet 3. pontját, míg a K/2019/F-033 számú határozat szerint a III. rendű alperes 2017. augusztus 22. napján tanúsított magatartása az akkor hatályos Alapszabály III. fejezet 2.5.4. pont b)-c) és e)-f)-g) alpontjaiba ütközött.
- [5] A felperések fellebbezése folytán eljáró közgyűlés 2019. október 26. napján az I. rendű felperes vonatkozásában a K/2019/F-032 számú fegyelmi határozatot 82/2019. alatti, a III. rendű alperesre vonatkozó K/2019/F-033 fegyelmi határozatot 83/2019. alatti határozattal helybenhagyta, míg 84/2019. számú határozattal a II. rendű alperest érintő K/2019/F-034 számú fegyelmi határozatból törölni rendelte a vezető tisztségviselőkre vonatkozó rendelkezést, míg egyebekben azt helybenhagyta.
- [6] A felperések keresetükben a Ptk. 3:37. § alapján a közgyűlési határozatok hatályon kívül helyezését kérték az elnökségi határozatokra is kiterjedően. Állították, hogy a Fegyelmi Szabályzat elfogadása, bizonyos - általuk megjelölt - pontokban tartalma is jogszabálysértő. A fegyelmi eljárás során több szabálysértés történt: a tanúkat a felperések előzetesen kimentett távolléte ellenére meghallgatták, az eljárás egyoldalú volt, a tanúk nem voltak elfogulatlanok, a fegyelmi eljárás felperesekkel szembeni megindításával az alperes az egyenlő elbánás elvét is sértette. Hivatkoztak arra, hogy a terhükre rótt magatartások elévültek, mivel azokról a fegyelmi eljárás elrendelésére jogosult elnök több mint három hónapja tudomással bírt, hivatkoztak res iudicátára is, hiszen ugyanazon cselekmények miatt már született velük szemben fegyelmi és bírósági határozat. Álláspontjuk szerint a fegyelmi eljárásokat a folyamatban lévő büntetőeljárásokra tekintettel fel kellett volna függeszteni. Állították, hogy a terhükre rótt cselekményeket nem követték el. Az I. rendű felperes továbbá arra is hivatkozott, hogy a fegyelmi eljárást elrendelő határozatban csak egy cselekmény szerepel, míg a fegyelmi határozat három cselekmény vonatkozásában állapította meg az Alapszabályba ütközést.
- [7] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a fegyelmi szabályzatot megfelelő eljárásban, szabályszerűen fogadták el, a fegyelmi eljárást is szabályszerűen folytatták le, a fegyelmi eljárás felfüggesztése a szabályzat szerint csupán lehetőség. A felperések tagsági viszonya a törvényszék ítéletével 2019. március 27. napján állt helyre, ezzel jutott az alperesi elnök tudomására, hogy az alperes tagjai követtek el fegyelmi vétség gyanúját megalapozó magatartást, amely cselekményeik nincsen jogerősen elbírálva, így a fegyelmi eljárás megindítására rendelkezésre álló objektív határidőn belül rendelte el az eljárást, a fegyelemsértések elévülése nem állapítható meg. A fegyelmi eljárásokban elbírált magatartások vonatkozásában nem született jogerős bírósági döntés, a felperések a terhükre rótt cselekményeket elkövették.

- [8] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperes 82/2019., 83/2019. és 84/2019. számú közgyűlési határozatait az alperesi elnökség K/2019/F-032, K/2019/F-033 és K/2019/F-034. számú határozataira is kiterjedően hatályon kívül helyezte és kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felpereseknek 362 000 forint perköltséget.
- [9] Az ítélet indokolásában rögzítette, hogy a fegyelmi szabályzat elfogadása, annak tartalma nem képezi a per tárgyát, a felperesek e hivatkozásait nem vizsgálta. A fegyelmi szabályzat 14. § (2) bekezdés c) pontja alapján nem volt kötelező a fegyelmi eljárás felfüggesztése a büntetőeljárás befejezéséig, így az alperes részéről ennek elmaradása nem valósított meg jogsértést.
- [10] Nem találta megalapozottnak a felperesek ítélt dologra való hivatkozását, mivel a korábbi perben hozott ítéletével a bíróság a fegyelmi magatartásokat nem bírálta el: a közgyűlés összehívásának szabálytalansága miatt, tehát alaki okból helyezte hatályon kívül a közgyűlési határozatokat. Az alperes egy új fegyelmi szabályzat alapján rendelte el a fegyelmi eljárást, ha az alaki hiba orvosolható, az azonos magatartás miatt elrendelt újabb eljárásnak nincs jogi akadálya, az eljárás azonban nem irányulhat a tag bizonytalanságban tartására.
- [11] A Ptk. 3:70. § (1) bekezdéséből következően a taggal szemben kizárási eljárás akkor folytatható le, ha az alapszabály már a cselekmény elkövetésének időpontjában is meghatározza a tisztességes eljárást biztosító szabályokat, az utólagosan elfogadott szabályok nem rendelkeznek visszaható hatállyal, a kizárás utólagos szabályozása jóhiszeműen szerzett jogot nem sérthet. A felperesek terhére rótt cselekmények idején hatályban volt alapszabály nem rendelkezett a kizárással irányuló eljárás alapvető, a tisztességes eljárás biztosító szabályairól, azt külön szabályzat sem tartalmazta. Az alperes ugyan utóbb fogadott el fegyelmi szabályzatot, azonban annak alapján szankció alkalmazásának nem lehet helye, ezért a határozatok jogszabálysértőek.
- [12] Megállapította, hogy az I. rendű felperes vonatkozásában a határozat olyan magatartások miatt is fegyelmi büntetést szabott ki, amelyek nem szerepeltek a fegyelmi eljárás elrendeléséről szóló határozatban, amely nem felel meg a tisztességes eljárás követelményének.
- [13] Az alperes nyilatkozata szerint a felperesek terhére rótt cselekményekről már a 2018. augusztus 15. napján kelt vizsgálati jelentésből tudomással bírt, ám a fegyelmi eljárás megindításáról csak a fegyelmi szabályzat 12. § (1) bekezdés f) pontjában meghatározott szubjektív határidő után rendelkezett a fegyelmi jogkör gyakorlója. Jelen eljárás a korábban folyamatban volt eljárással nem jogfolytonos. Az elévülés szempontjából nem annak van jelentősége, hogy mikor állt helyre a felperesek tagsági viszonya, hanem annak, hogy az eljárás alapjául szolgáló cselekmények mikor jutottak a fegyelmi jogkör gyakorlójának tudomására.
- [14] A perköltségről a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban Pp.) 82. és 83. § alapján rendelkezett, a felperesi jogi képviselő munkadíját a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján határozta meg.
- [15] Az alperes fellebbezésében kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a felperesek keresetének elutasítását, és a felperesek kötelezését a perrel felmerült költségei megfizetésére. Állította, hogy a fegyelmi szabályzat elfogadásával nem a kizárás visszamenőleges hatályú szabályozása történt, hanem a kizárás korábban hiányzó tisztességes eljárásának szabályait teremtték meg. A fegyelmi eljárás elrendelésekor a szabályzat már hatályban volt, a fegyelmi büntetéseket az elkövetésekor hatályos alapszabályba ütköző cselekmények miatt szabták ki, a határozatok nem ütköznek a Ptk. 3:70. § (1) bekezdésébe. A szabályzat a hatálybalépését megelőző időre nem állapít meg kötelezettséget, kötelezettséget nem tesz terhesebbé, jogot nem von el vagy korlátoz. Másodlagosan

vitatta az elsőfokú bíróság elévüléssel kapcsolatos álláspontját, hangsúlyozva, hogy a felperesek 2018. július 21. és 2019. március 27. napja között nem voltak az egyesület tagjai, így velük szemben fegyelmi eljárás sem volt elrendelhető. A Közgyűlés 2018. július 21. napján hozott kizáró határozatai félbeszakították a szubjektív elévülési időt, az 2019. március 27. napján kezdődött. Harmadlagosan hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 82. § (3) bekezdés sérelmével állapította meg az által fizetendő perköltség összegét: a felperesek a felszámított perköltség jogszabályi alapjáról eltérően nyilatkoztak a keresetlevélben és költségjegyzék nyomtatványon, amelyet nem tisztázott, a felpereseknek a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § alapján állapított meg ügyvédi munkadíjat, holott ügyvédi megbízási szerződést nem csatoltak.

- [16] A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték azzal, hogy az ítéletábra kötelezze az alperest, a másodfokú eljárással felmerült költségeik megfizetésére. Jogi álláspontjuk szerint a tisztességes eljárást biztosító szabályok meghozatalának elmaradása nem teremthet jogalapot ugyanazon ügyben újabb fegyelmi eljárás megindítására. Továbbra is állították az elfogadott fegyelmi szabályzat alapvető jogsértő jellegét, utaltak arra, hogy törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményeztek. Az alperes a fegyelmi eljárás során anyagi és eljárási szabályokat sértett, megsértette az egyenlő elbánás elvét is. Továbbra is állították, hogy a fegyelmi eljárást az alperes a szubjektív elévülési határidőn túl indította meg. Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság a perköltség vonatkozásában is helytállóan döntött, azt mérlegeléssel határozta meg a felperesi jogi képviselő által elvégzett munkával arányosan.
- [17] Az ítéletábra a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.
- [18] A fellebbezés nem alapos.
- [19] A 2013. évi, jelen perben alkalmazandó Ptk. 3:70. § (1) bekezdése a tag kizárását két konjunktív feltételhez köti: arra akkor van lehetőség, ha a kizárás lehetőségét és a tag jogait is biztosító garanciális szabályokat az egyesület alapszabálya egyaránt tartalmazza. E feltételek bármelyikének hiányában kizárásra nem kerülhet sor, a rendelkezéstől a Ptk. 3:70. § (4) bekezdése nem enged eltérést.
- [20] Az alperes a felperesekkel szemben a fegyelmi eljárást 2017. augusztus, szeptember hónapban állított cselekmények miatt rendelte el, amely időben az Alapszabály a kizárás lehetőségét a III.2.4. pontban tartalmazta ugyan, de csak a kizárásra jogosult szervet, a jogorvoslat lehetőségét és annak elbírálására jogosult szervet, valamint azon magatartásokat rögzítette, melyek elkövetése esetén kizárásról lehetett dönteni. A kizárási eljárás részletes, a tag jogait is biztosító eljárási szabályokat sem az alapszabály, sem külön szabályzat ebben az időben nem fogalmazott meg, ahogyan azt az Egri Törvényszék előző perben hozott 27.P.20.197/2018/17. szám alatti jogerős ítélete is rögzítette. Mivel az alapszabály, annak felhatalmazása alapján külön szabályzat a tisztességes eljárás rendjét nem rögzítette, ezen időpontban a Ptk. 3:70. § (1) bekezdésébe foglalt egyik feltétel hiányában a tag kizárására nem volt lehetőség. Az alperes a korábbi perben hozott ítéletet követően e hiányosság pótlására valóban fogadott el egy fegyelmi szabályzatot, azonban a kizárás utólagos szabályozása vagy a szabályozás módosítása jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogot nem sérthet, a kizárás egy feltételének hiányát az egyesület utólag nem pótolhatja. Amennyiben a cselekmények elkövetésekor a törvényi feltételek egyikének, a tisztességes eljárás szabályainak hiányában a tag kizárására nem kerülhetett sor, az alperes ezt utólag már nem teremtheti meg, akkor sem, ha az adott magatartás az elkövetéskor hatályos alapszabályban a kizárás alapjaként szerepelt.

- [21] A II. rendű alperes vonatkozásában ugyanakkor nem tag kizárásáról, hanem csupán a vadászati jog felfüggesztéséről döntött a keresettel támadott közgyűlési határozat, arra ezért a tag kizárására irányadó Ptk. 3:70. § nem alkalmazható, a fegyelmi határozat ugyanakkor ténylegesen jogsértő.
- [22] A II. rendű alperes ellen fegyelmi eljárást 2017. szeptember 25. napi vadászattal összefüggésben rendelték el, mely időpontban az alperesnél fegyelmi szabályzat nem volt, az alapszabály sem rendelkezett fegyelmi eljárásról, az alapszabályban meghatározott magatartások - így az Alapszabály III.2.5.4. pont b), c), f) és g) alpontjának megsértése - esetére szankcióként kizárólag a tag kizárását helyezte kilátásba, egyéb fegyelmi büntetést nem tartalmazott, így annak kiszabására sem volt jogi lehetőség. E körben nincs annak jelentősége, hogy a közgyűlés az Egri Törvényszék jogerős ítéletét követően a korábbi elnökségi határozatot hatályon kívül helyezte, és időközben - már e fegyelmi szankciót is tartalmazó - fegyelmi szabályzatot fogadott el, melyet követően újabb fegyelmi eljárást rendeltek el ugyanezen cselekmény miatt. A hatályon kívül helyező határozat sem járhat olyan jogkövetkezménnyel, hogy ez esetben már az újonnan hatályba léptetett fegyelmi szabályzatot lehetne visszamenőleg alkalmazni. A fegyelmi szabályzat esetleges visszamenő hatályú alkalmazása ellenkezik az általános jogelvekkel. (FIT Pf. 4. 20.313/2007/8).
- [23] A felperesekkel szembeni első- és másodfokú fegyelmi határozatok mindezek alapján jogszabálysértők, nem tévedett ezért az elsőfokú bíróság, amikor azokat a Ptk. 3:37. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte.
- [24] A fellebbezésben foglaltakra tekintettel rögzíti továbbá az ítéletábra, hogy általában a fegyelmi határozat alapjául szolgáló magatartás minősítésének a tanúsításakor hatályos szabályzatok alapján van helye, ugyanakkor a fegyelmi eljárás rendjére a lefolytatásakor hatályos előírások alkalmazandóak (GYIT Pf.III.20.089/2014/4.). Az elsőfokú bíróság álláspontjával ellentétben az ítéletábra korábban már kifejtett (DIT Pf.II.20.257/2012/5.) és jelen perben is irányadó álláspontja szerint, ha a vadásztársaság a bíróság ítéletét követően a fegyelmi eljárás folytatásáról dönt, az a korábbi eljárással egységet képez, nem tekinthető újnak. A bíróság ítélete kizárólag a közgyűlési határozatokat helyezte hatályon kívül, az elsőfokú határozatokat nem érintette, az ítélet jogerőre emelkedését követően a közgyűlés az elsőfokú határozatokat ugyan hatályon kívül helyezte, de nem döntött a felperesekkel szembeni eljárások megszüntetéséről. Erre is tekintettel a fegyelmi eljárások újbóli elrendelése szükségtelen volt, az kizárólag azt a célt szolgálta, hogy az alperes az immár elfogadott fegyelmi szabályzat alapján járhasson el, azonban a fent már kifejtettek szerint a korábbi fegyelmi határozatok meghozatalakor fennállt lényegi szabálysértés - tehát, hogy arra a Ptk. 3:70. § (1) bekezdésében foglalt feltételek hiányában került sor - nem volt kiküszöbölhető.
- [25] A fegyelmi eljárásra az alapszabály, fegyelmi szabályzat erre vonatkozó rendelkezései alapján kerülhet sor, e szabályzat az elévülés nyugvását, megszakadását nem szabályozza. Ennek hiányában az ítéletábra Pf.II.20.157/2012/5. szám alatti döntésében kifejtettek szerint a vadásztársaság a fegyelmi határozat bírósági megsemmisítését követően a fegyelmi eljárás lefolytatására annyi idő alatt jogosult, amennyi időt az alapszabály, fegyelmi szabályzat a fegyelmi eljárás megindítására, mint szubjektív határidőt engedélyez. Ennek kezdő időpontja az indokolással ellátott bírósági ítélet átvétele. A bíróság jelen eljárásban nem vizsgálható ítéletében a korábbi másodfokú határozatot ugyan elsődlegesen olyan okból semmisítette meg, amely alapvetően kiküszöbölhető - a közgyűlés összehívására előírt határidő megsértése - azonban erre jelen esetben nem volt tényleges lehetőség. a bíróság már ezen jogerős ítéletében is kifejtette, hogy a kizárásra csak a Ptk. 3:70. § (1) bekezdésében foglalt feltételek teljesülése, azaz a tisztességes eljárást biztosító szabályok rögzítése

esetében van lehetőség, mely feltételnek akkor az alapszabály nem felelt meg. Ez pedig visszamenőlegesen a fent már kifejtettek szerint nem pótolható, ezért az elévülés megítélése jelen per érdemi eldöntésére nem volt kihatással.

- [26] A Pp. 81. § (1) és (5) bekezdése alapján a jogi képviselővel eljáró fél perköltségét kizárólag a jogszabályban meghatározott költségjegyzék előterjesztése útján számíthatja fel. A felperes keresetlevele mellékleteként csatolt költségjegyzékben a lerótt kereset illeték mellett ügyvédi munkadíjat érvényesített 200 000 forint + áfa összegben, a felszámítás jogszabályi alapjaként a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdés b) pontját jelölte meg. A perköltségről a keresetlevél záró részében is nyilatkozott, a felszámítás jogszabályi alapját és összegét is azonosan jelölve meg a költségjegyzékben foglaltakkal, kiegészítve azonban azzal, hogy azt a keresetlevél benyújtásáig felmerült 20 órára számítja fel, óránként ötezer forint összegben, amely - ahogyan arra az alperes is rámutatott - számítási hibát tartalmaz, hiszen az ténylegesen csak 100 000 forint. A felperes ugyan 13. alatt iktatott válasziratában már akként nyilatkozott, hogy az ügyvédi munkadíjat a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján számítja fel, azonban ilyen tartalmú új költségjegyzéket nem csatolt, a Pp. 81. § (2) bekezdésében írtak ellenére nem csatolt megbízási szerződést sem a kikötött munkadíj összegének igazolására. Tévedett ezért az elsőfokú bíróság, amikor a felperesek javára a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján állapított meg ügyvédi munkadíjat. A csatolt költségjegyzék alapján a felpereseket a rendelet 3. § (3) bekezdés b) pontja alapján illette meg munkadíj, legfeljebb az ott meghatározott 200 000 forint + áfa összegben, függetlenül azonban a keresetlevélben található számítási hibától. A felperesek akként nyilatkoztak, hogy a keresetlevél benyújtásáig a jogi képviselő 20 óra tevékenységet végzett. A per során azonban további tevékenységet is folytatott, így tanulmányozta az alperes ellenkérelmét és annak számos mellékletét, valamint viszontválaszát, továbbá még két, közepes hosszúságú válasziratot is szerkesztett. Mindezek figyelembevételével az ügyben végzett tevékenység 40 órában való felszámítása nem eltúlzott, erre tekintettel a felpereseket a 3. § (3) bekezdése alapján is 200 000 forint ügyvédi munkadíj illeti, mely után a 4/A. § alapján általános forgalmi adó összegét is érvényesíthetik. Erre tekintettel az elsőfokú ítélet megváltoztatása e körben sem volt indokolt. Az ítéletábró észlelte ugyanakkor, hogy az elsőfokú bíróság ítélete nem tartalmazza a több jogosult részére való teljesítésre vonatkozó rendelkezést, így e körben az ítéletet pontosította a végrehajthatóság érdekében a felperesek Ptk. 6:33. § szerinti egyetemleges jogosultságának kimondásával.
- [27] Az ítéletábró mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét ezen pontosítással helybenhagyta a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján.
- [28] Az alperes fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdésére figyelemmel saját költségei viselése mellett köteles megtéríteni a felperesek másodfokú eljárással felmerült költségeit is. Az összesen öt oldal fellebbezés tanulmányozására és két oldalas fellebbezési ellenkérelem elkészítésére ugyanakkor a felperesek által a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdés alapján felszámított 50 000 forintot, azaz 10 munkaórát eltúlzottnak ítélte, figyelemmel a 3. § (5) és (6) bekezdésére a felperesek javára 5 munkaóra figyelembevételével állapított meg ügyvédi munkadíjat.

Debrecen, 2020. szeptember 29.

Dr. Veszprémy Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Gárdosi Judit s.k. előadó bíró, Dr. Répássy Árpád s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -